

آلکالوئید تريگونلین، یک متابولیت دارویی ارزشمند گیاهی

علی مهرآفرین^۱، نسرین قوامی^۲، حسنعلی نقدی بادی^{۳*}، اردشیر قادری^۴

- ۱- عضو هیأت علمی، گروه پژوهشی کشت و توسعه، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، کرج
- ۲- دانشجوی دکتری تخصصی باغبانی، گروه پژوهشی کشت و توسعه، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، کرج
- ۳- دانشیار پژوهش، گروه پژوهشی کشت و توسعه، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، کرج
- ۴- عضو هیأت علمی، گروه پژوهشی بیوتکنولوژی گیاهان دارویی، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، کرج

*آدرس مکاتبه: ایران، کرج، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاددانشگاهی، صندوق پستی: ۳۶۹ - ۳۱۳۷۵

تلفن: ۰۲۶) ۳۴۷۶۴۰۱۰، نمابر: ۰۲۶) ۳۴۷۶۴۰۲۱

پست الکترونیک: Naghdibadi@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۲۰

تاریخ تصویب: ۹۰/۹/۲

چکیده

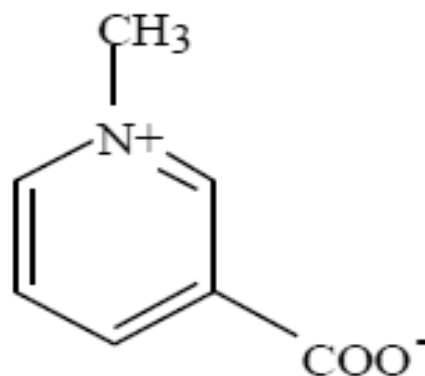
تریگونلین یک ترکیب آلکالوئیدی است که دارای نقش هورمونی در گیاهان می باشد. این متابولیت از طریق متیلاسیون اسید نیکوتینیک در گیاه ساخته می شود و در بسیاری از گونه های گیاهی از جمله قهوه، شنبلیله، سویا، نخود، یونجه و غیره شناسایی شده است. این آلکالوئید دارای خواص دارویی مهمی نظیر ضدسرطان، ضدمیگرن، ضدعفونی کنندگی، پایین آورندگی چربی خون و ضددیابت می باشد. چندین مطالعه نشان داده است که تريگونلین با اثر بازدارندگی بر فعالیت آنزیم های اصلی متابولیسم گلوکز، باعث کاهش سطح گلوکز خون می شود. بر این اساس متابولیت تريگونلین می تواند موجب تولید دارویی جدید برای کنترل و درمان دیابت شود. تريگونلین در مکانیسم بسته شدن برگ ها در شب برای برخی از گیاهان (شب خسب)، در پاسخ به تنش های اکسیداتیو، تنظیم فشار اسمزی در واکنش به تنش شوری و خشکی، تنظیم توقف چرخه سلولی گیاه در مرحله G₂ و بیان ژن های محرک تولید گره در ریشه لگوم ها طی فرآیند کلون سازی نقش بسیار مهمی را ایفا می کند.

گل واژگان: اسید نیکوتینیک، تريگونلین، خواص درمانی، دیابت، متابولیسم گیاهی

مقدمه

امروزه آلکالوئید دارویی تریگونلین در تعداد زیادی از گیاهان شناسایی شده و در بعضی از خانواده‌های گیاهی مانند Fabaceae, Asteraceae, Lamiaceae و به ویژه در دانه‌های گونه‌های گیاهی جنس قهوه (*Coffea sp.*) به مقدار زیادی یافت می‌شود [۱]. تریگونلین دارای فرمول شیمیایی $C_7H_7NO_2$ (شکل شماره ۱)، وزن مولکولی ۱۳۷/۱۴، در آب محلول و نقطه ذوب ۲۱۸ درجه سانتی‌گراد می‌باشد [۲]. تریگونلین برای نخستین بار از گیاه شنبلیله (*Trigonella foenum-graceum*) استخراج شد و تاکنون در گیاهان مختلف و چندین گونه حیوانی نظیر توتیا (خار دریایی) و ستاره دریایی و نیز در ادرار پستانداران بعد از استفاده از اسید نیکوتینیک مشاهده شده است [۳].

شکل شماره ۱- ساختار شیمیایی تریگونلین

با مصرف مواد خوراکی حاوی تریگونلین، این ماده وارد بدن انسان می‌شود. در یک بررسی بر روی زنان مورد آزمایش بعد از مصرف ۵۰ میلی‌گرم (۰/۳۶ میلی‌مول) تریگونلین خوراکی، ۲۱ - ۲۰ درصد آن به صورت تریگونلین و ۱۰ - ۹ درصد به شکل اسید ان - متیل - پیریدون - ۵ - کربوکسیلیک (*N*'-methyl-2-pyridone-5-carboxylic acid) در ادرار آنها مشاهده شد [۳، ۴].

مواد خوراکی متعددی حاوی تریگونلین می‌باشند که قهوه، جو، طالبی، ذرت، پیاز، نخود، سویا، گوجه فرنگی و غیره از آن جمله می‌باشند [۲]. در قهوه فرآوری شده مقدار تریگونلین تا ۱ درصد می‌رسد [۵] و متوسط مقدار تریگونلین در یک فنجان قهوه ۵۳ میلی‌گرم است [۲، ۶].

متابولیت تریگونلین در طی چرخه بیوسنتز نوکلئوتید پیریدین از نیکوتینات، که از مشتقات نوکلئوتیدهای پیریدینی است، ساخته می‌شود. همچنین تریگونلین از نیاسین (ویتامین B₃) ساخته می‌شود و حدود ۵ درصد از نیاسین خوراکی به تریگونلین تبدیل می‌شود [۳]. بنابراین با مصرف ۱۵ میلی‌گرم (مقدار مجاز مصرف روزانه) نیاسین، حدود ۰/۷۵ میلی‌گرم تریگونلین تولید می‌شود. لازم به ذکر است، اگرچه نیاسیتین (Niacytin) یک ترکیب فرعی نیاسین در غلات می‌باشد ولی تبدیل به تریگونلین نمی‌شود [۷]. گیاه شنبلیله [۸]، خربزه زمستانی (*Benincasa hispida*) (Tung-kua-jen) [۹]، استروفانتوس (*Strophantus kombe*) و چشم خروس (*Abrus precatorius*) دارای تریگونلین هستند و برخی از آنها به طور گسترده‌ای به عنوان فرآورده‌های ضد دیابت مورد استفاده قرار می‌گیرند. همچنین مواد خوراکی حاوی شنبلیله نیز مانند ادویه‌ها منبع دیگری از تریگونلین محسوب می‌شوند [۲]. در جدول شماره ۱ تعدادی از گیاهان دارای تریگونلین ذکر شده‌اند.

نام‌های شیمیایی تریگونلین

پیریدینیوم ۳- کربوکسی - ۱- متیل، پیریدینیوم ۳- کربوکسی - ۱- متیل هیدروکساید (3-Pyridinium Carboxy-1-methyl hydroxide)، نیکوتینات بتائین (Betaine nicotinate)، کافیرین (Caffeareine)، ۳- کربوکسی - ۱- متیل پیریدینیوم بتائین (3-Carboxy-1-methylpyridinium betaine)، ۳- کربوکسی - ۱- متیل

جدول شماره ۱ - گیاهان دارای تريگونلین [۲]

نام	نام علمی	اندام گیاه	مقدار (ppm)
جو	<i>Hordeum vulgare</i>	بذر	۹
طالبی	<i>Cucumis melo</i>	بذر	۲-۶
قهوه	<i>Coffea arabica</i>	بذر	۳۰۰۰-۱۳۰۰۰
	<i>C. canephora var. robusta</i>	لپه	۶۰۰۰-۱۳۰۰۰
	<i>C. liberica</i>	لپه	۳۰۰۰-۱۱۰۰۰
		لپه	۲۴۰۰-۲۹۰۰
ذرت	<i>Zea mays</i>	بذر	۴
شنبلیله	<i>Trigonella foenumgraecum</i>	بذر	۱۳۰۰
پیاز	<i>Allium cepa</i>	بذر	۱۳
نخود فرنگی		بذر	۱۲۸-۲۲۷
		میوه	۶-۲۰۳
		گياهچه	۹۱
		برگ	۹-۸۸
	<i>Pisum sativum</i>	ریشه	۱-۷۵
		اندام هوایی	۵۵
		ساقه	۱-۲۴
	<i>Glycine max</i>	بذر	۱۹/۷-۷۱/۸
		برگ	۱۰/۵-۶۳/۲
		میوه	۳/۷-۱۶/۲
		ساقه	۱/۵-۷/۶
گوچه فرنگی	<i>Lycopersicon esculentum</i>	ریشه	۱/۱
		ریشه	۶۹
		میوه	*
		میوه	*
		برگ	*
خریزه زمستانی	<i>Benincasa hispida</i>	میوه	*
کبر	<i>Capparis humilis</i>	میوه	*
بنگ دانه (ماری‌جوانا)	<i>Cannabis sativa</i>	برگ	*

* در این گیاهان تريگونلین وجود دارد اما هنوز مقدار دقیق آن تعیین نشده است.

پراکنش زیست-محیطی

تريگونلین دارای پراکنش زیادی در زیرتیره گیاهان دولپه می‌باشد و در بذره‌های خشک بعضی گیاهان فوق راسته (یک طبقه در رده‌بندی که بین راسته و رده یا زیر رده قرار دارد).
Corniflorae, *Caryophylliflorae*, *Araliiflorae*, *Loasiflorae*, *Lamiiflorae*, *Gentianiflorae*, *Fabiflorae*, *Polygoniflorae*, *Myrtiflorae*, *Malviflorae*, *Magnoliflorae*

پیریدینیوم هیدروکساید، ۳- کربوکسی - ۱- متیل پیریدینیوم، کوفرین (*Coffearine*)، جین سین (*Gynesine*)، جین سیس (*Gynesis*)، ان- متیل نیکوتینات، اسید ان- متیل نیکوتینات (*N'-Methylnicotinic acid*)، اسید ان- متیل نیکوتینات بتائین، ان- متیل اسید نیکوتینیک، ان- متیل بتائین اسید نیکوتینیک (*Nicotinic acid N-methylbetaine*)، تريگونلین [۲].

سلول‌های L5178Y TK⁺ بافت لنفاوی موش، تريگونلین اثر جهش‌زایی در مقادیر کمتر از ۷۴۰۰ میکروگرم بر پلیت (۵۴ میکرومول بر پلیت) نداشته است [۱۲].

بیوسنتز تريگونلین

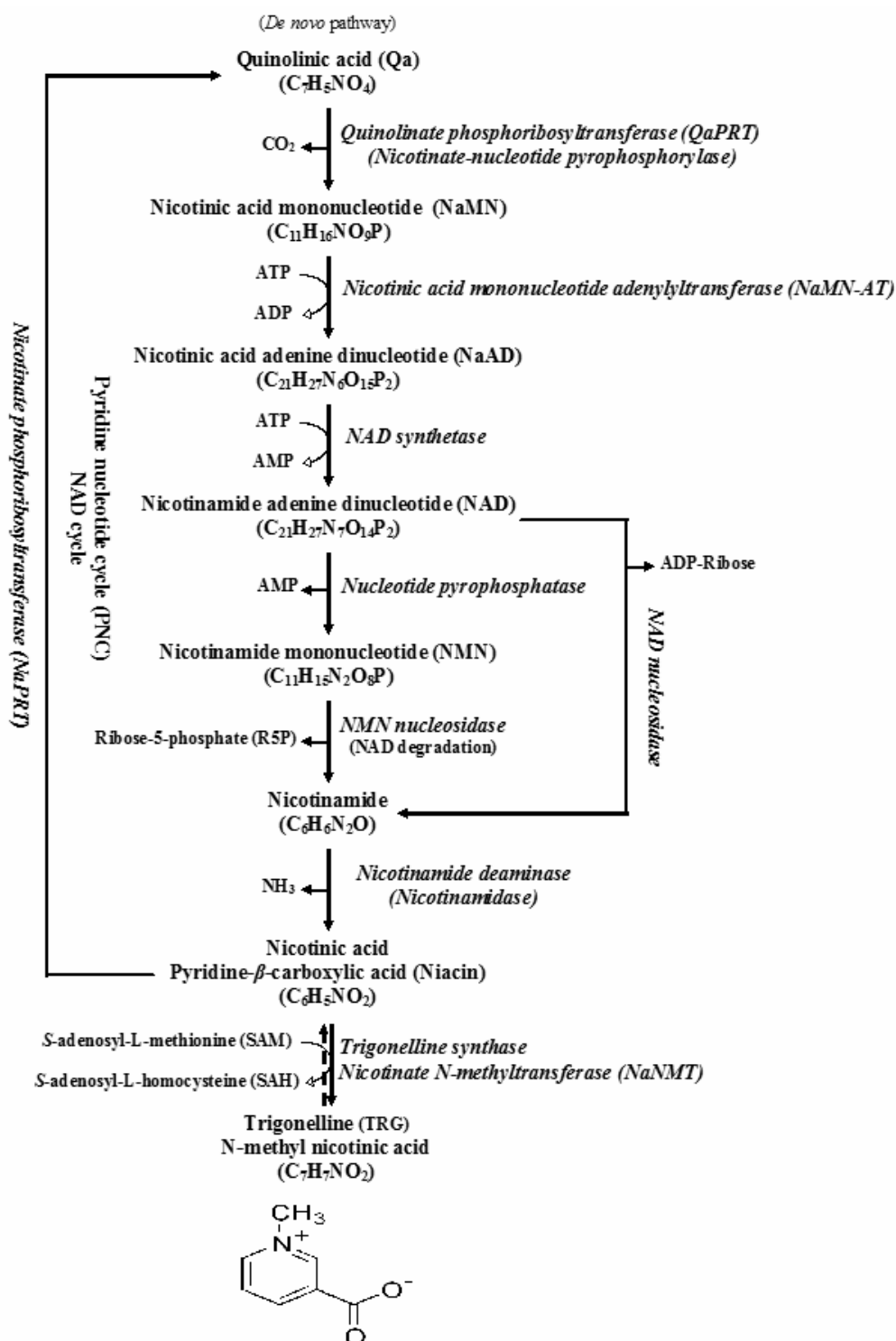
اسید نیکوتینیک، پیش ماده اصلی و اولیه بیوسنتز تريگونلین در گیاهان است و از سوی دیگر خود محصول تجزیه نیکوتین‌آمید آدنین دی‌نوکلئوتید (NAD) می‌باشد [۱۴]. تريگونلین توسط آنزیم اس - آدنوزیل - ال - متیونین (S-adenosyl-L-methionine (SAM)) متعلق به ان-متیل ترانسفراز نیکوتینات (Nicotinate Nmethyltransferase) ساخته می‌شود [۱۵] (شکل شماره ۲). این آنزیم از سلول‌های کشت شده سویا (*Glycine max*) [۱۶] و عدسک آبی (*Lemna paucicostata*) در محیط کشت [۱۷] استخراج شده است. اگر چه در گیاه قهوه نیز ان - متیل ترانسفراز نیکوتینات (تريگونلین سنتتاز) در محیط کشت عاری از سلول، به دست آمده اما هنوز مطالعه‌ای روی خالص‌سازی آن انجام نشده است [۱۸]. تاکنون ژن تريگونلین سنتتاز از هیچ موجود زنده‌ای توالی‌یابی و همسانه‌سازی (Cloning) نشده است. تريگونلین می‌تواند در گیاه طی یک واکنش برگشتی به اسید نیکوتینیک دمتیله شده و برای ساخت NAD به کار رود (شکل شماره ۲). این عمل در عصاره برگ بعضی از گیاهان نظیر نخود فرنگی دیده شده است [۱۹]. با وجود این که تريگونلین در پریکارپ بیشتر از بذر ساخته می‌شود اما مقدار آن در بذر فراوان‌تر است که نشان می‌دهد مقداری از تريگونلین ساخته شده در پریکارپ به بذر منتقل می‌شود. اما در هنگام جوانه‌زنی به دلیل مصرف تريگونلین مقدار آن در بذر کاهش می‌یابد [۱۴]. شیمیزو و مزافرا [۱۹] در تحقیقی، تغییر در مقدار تريگونلین بذر قهوه را در مراحل ابتدایی جوانه‌زنی بررسی کردند و نتیجه گرفتند که در طی

Rutiflorae, Rosiflorae, Ranunculiflorae, Primuliflorae, Violiflorae, Solaniflorae, Santaliflorae وجود دارد [۲]. تريگونلین همچنین در ستاره دریایی، خار دریایی (توتیا)، عضله سخت‌پوستان (خانواده خرچنگ) [۱۰]، صدف خوراکی و اسفنج دریایی [۱۱] مشاهده شده است. همچنین در بندپایان، خزه‌زیان، طناب‌داران، تیره نخ کیسه‌داران (دسته‌ای از مرجان‌ها) و نرم‌تنان نیز وجود دارد [۱۱]. تريگونلین در اندام‌های مختلف بعضی از انواع ماهی‌ها مانند ماهی کولی ژاپنی، شاه ماهی اقیانوس و ساردین‌های حقیقی [۶] و نیز در پستانداران وجود دارد [۱۱].

قابلیت جهش‌زایی ژنتیکی تريگونلین در سیستم‌های پروکاریوتیک و یوکاریوتیک

در سیستم‌های پروکاریوتیکی بررسی‌ها نشان داده است که تريگونلین تا غلظت‌های حدود ۱۰۰۰۰ میکروگرم بر پلیت (Plate) (۷۳ میکرومول بر پلیت) در سویه‌های TA1535, TA1537, TA1538, TA98 و باکتری *Salmonella typhimurium*، قابلیت جهش‌زایی ندارد [۱۲]. در آزمایشی دیگر، مشخص شد که ۱۰۰۰ میکرومول از تريگونلین به دست آمده (مشابه با شرایط برشته‌کردن قهوه) در دمای ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۰ دقیقه، باعث جهش‌زایی در نژاد TA98 باکتری *S. typhimurium* می‌شود. همچنین وقتی تريگونلین در ترکیب با مخلوطی از اسیدهای آمینه (آلانین، آرژنین، سیستئین، لیزین، فنیل‌آلانین، پرولین، سرین، ترئونین و والین) و گلوکز، به مدت ۲۰ دقیقه در معرض دمای ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد قرار می‌گیرد، مواد حاصل از این برهم‌کنش می‌تواند باعث جهش‌زایی در سویه‌های TA98 و YG1024 باکتری *Salmonella typhimurium* شود اما در دیگر سویه این باکتری (YG1029) و در حضور فعالیت متابولیکی آن قابلیت جهش‌زایی ندارند [۱۳]. در مطالعه بر روی سیستم‌های یوکاریوتیکی مانند

شکل شماره ۲- مسیر احتمالی بیوسنتز تریگونلین و نوکلئوتیدهای پیریدینی [۲۳،۲۴،۲۵،۲۶،۲۷،۳۰].

جوانه زنی، تريگونلین انباشته شده در بذرها به اسید نيكوتينيك تبديل شده و برای ساخت NAD استفاده می شود. بنابراین، تريگونلین به عنوان مخزن اسید نيكوتينيك در گیاهان عمل می کند. بخشی از اسید نيكوتينيك تشكيل شده از تريگونلین در طی مراحل برگشتی بعدی تبديل به ديگر متابولیت ها می شود. ویلک و همکاران [۲۰] بیان کردند که واکنش برگشتی اسید نيكوتينيك در کشت سلولی می تواند فقط در اسید نيكوتينيك هایی که دارای واحدهای قندی می باشند، مشاهده گردد که البته این واکنش شامل اسید ۶-هیدروکسی نيكوتينيك نمی شود. از سوی ديگر هنوز مسیر برگشتی حلقه پيريدین تريگونلین در گیاهان به طور کامل مشخص نیست [۲۱].

تغییرات تريگونلین در طی جوانه زنی بذر

تجمع تريگونلین در بذر بعضی از گیاهان خانواده لگوم نظیر شبدر، شنبلیله، یونجه و ماش دیده شده است. در گیاهچه های ماش، مانند بیشتر گیاهان، NAD از هر دو مسیر *De novo* و Salvage سنتز می شود (شکل شماره ۲) [۲۲]. اگر چه در حیوانات نيكوتین آمید، توسط آنزیم نيكوتین آمید فسفوریبوزیل ترانسفراز دوباره ساخته می شود [۲۳]، اما در گیاهچه های ماش ابتدا این ماده توسط نيكوتین آمیداز به اسید نيكوتينيك تبديل شده و سپس اسید نيكوتينيك توسط نيكوتین آمید فسفوریبوزیل ترانسفراز ساخته می شود. بررسی تغییرات تريگونلین در گیاه ماش نشان داده است که همانند برگ ها و میوه های قهوه [۱۴]، چرخه ۶ جزیی نوکلئوتید پيريدین در لپه ها و محور جنینی بذرها در حال جوانه زنی گیاه فعال است. اما در این گیاه یک آنزیم ديگر که واکنش تبديل منونوکلئوتید نيكوتین آمید را به نيكوتین آمید ریبوزاید تسريع می کند نیز، وجود دارد. بنابراین در گیاهچه های ماش چرخه ۷ جزیی نوکلئوتید پيريدین عمل می کند. عملکرد این آنزیم ها با بلوغ لپه ها کاهش می یابد اما نيكوتین آمید موجود در لپه ها طی

جوانه زنی اهمیت دارد. نتایج این تحقیق نشان داد که فعالیت آنزیم تريگونلین سنتاز در محور جنینی افزایش و در لپه ها کاهش می یابد. در نتیجه تريگونلین لپه ها به محور جنینی منتقل و مانند ديگر ترکیبات در طی جوانه زنی ذخیره می شود. بنابراین تريگونلین به عنوان شکل ذخیره ای اسید نيكوتينيك حداقل در طی جوانه زنی عمل می کند. تريگونلین اثری روی رشد گیاهچه ها ندارد اما اسید نيكوتينيك و نيكوتین آمید بازدارندگی مهمی روی رشد ریشه دارند. بنابراین یکی از دلایل سنتز تريگونلین در گیاهچه های ماش، کاهش مقدار زياد اسید نيكوتينيك و نيكوتین آمیدی است که از چرخه NAD در سلول ها رها شده است [۲۴]. نتایج یک تحقیق ديگر نشان داد که تريگونلین در اثر گرما به نیاسین تبديل می شود و مقادیر بالای آن در محور و لپه های گیاهچه می تواند در جوانه های سویا و لوپن منبع خوبی از نیاسین بسازد که در جلوگیری یا درمان بیماری پلاگر موثر می باشد. جوانه زنی تحت تأثیر مقدار تريگونلین قرار گرفته و تغییرات جزیی مشاهده می شود. بالاترین میزان تريگونلین در طی روزهای آغازی بعد از جوانه زنی مشاهده شده است. تريگونلین می تواند کیفیت غذایی جوانه های سویا و لوپن را بهبود دهد [۲۵].

خواص درمانی

تريگونلین یک هورمون گیاهی است که دارای خواص درمانی متعددی از قبیل، ضدسرطان (دهانه رحم و کبد)، ضد میگرن، ضد عفونی کننده، ضد چربی خون بالا و دیابت می باشد [۱، ۲]. بررسی اثر تريگونلین بر روی موش ها نشان می دهد که این ماده به عنوان آرام بخش عمل می کند [۲۶]. به هر حال تريگونلین متابولیتی حاصل از نیاسین [۳] می باشد، که یکی از ویتامین های مکمل های غذایی و دارویی می باشد و به طور کلی به عنوان پایین آورنده چربی و قند خون مصرف می شود. نیاسین به فرم قرص تولید شده و به میزان ۱-۲

گرم، ۲-۳ بار در روز استفاده می‌شود [۲]. براساس مطالعات بافت زنده حیوانی، تریگونلین در انسان به عنوان یک ناقل موثر دارو به مغز (مانند فنیل اتیل آمین (Phenylethylamine) [۲۶]، دوپامین (Dopamine) [۲]، ۲،۳ دی‌داکسی نوکلئوزید (2,3-dideoxynucleosides) [۲۷] و فنیتوین (Phenytoin) [۲۸] و به پوست (مانند آسیکلوویر (Acyclovir) [۲۹]) می‌باشد. به طور خلاصه در ذیل خواص درمانی متابولیت تریگونلین به تفکیک اثر بررسی شده است.

اثر ضد دیابت

به طور کلی آنزیم گلوکز ۶- فسفاتاز در کبد، گلوکز ۶ فسفات را تجزیه کرده که در نتیجه یک گروه فسفات و یک گلوکز آزاد تولید و سپس گلوکز توسط پروتئین‌های غشایی ناقل گلوکز از سلول خارج می‌شود [۳۰]. این واکنش، مرحله نهایی در گلوکونئوژنزیز (Gluconeogenesis) (تشکیل قند از مواد غیرقندی) و گلیکوژنولیزیز (Glycogenolysis) (تنظیم غلظت قند خون از طریق تبدیل مجدد گلیکوژن به گلوکز) را کامل می‌کند و نقش کلیدی در تنظیم تعادل سطح گلوکز خون بازی می‌کند. اما در بیماران دیابتی فعالیت این آنزیم در کبد تا دو برابر افزایش می‌یابد. مطالعات حیوانی در زمینه اثر تریگونلین بر سطح گلوکز خون، نتایج بسیار ارزشمندی را نشان می‌دهد. در یک تحقیق اثر ضد دیابتی آلکالوئیدهای گیاه چشم خروس که دارای مقدار زیادی تریگونلین است بر روی خرگوش‌های دیابتی شده با آلوکسان (Alloxan) (دارویی که باعث تخریب گزینشی سلول‌های بتای لوزالمعده و در نتیجه پیدایش دیابت تجربی می‌شود) مطالعه شده است. برای این منظور، سه گروه خرگوش دیابتی بعد از تزریق آلوکسان انتخاب شدند. برای درمان دیابت در گروه اول از داروی کلروپروپامید (Chlorpropamide) و در گروه دوم از تریگونلین استفاده شد و گروه سوم هیچ دارویی دریافت نکردند. نتایج

حاصل از این آزمایش نشان داد که استفاده از تریگونلین و داروی کلروپروپامید به مقدار ۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن به صورت خوراکی، باعث کاهش سطح قند خون خرگوش‌ها شد. بیشترین درصد کاهش گلوکز خون بعد از ۲۰ و ۳۰ ساعت به ترتیب در گروه‌های دریافت‌کننده داروی کلروپروپامید و تریگونلین به دست آمد. اثر تریگونلین گیاه چشم خروس بر کاهش قند خون از طریق بازدارندگی بر فعالیت آنزیم گلوکز ۶- فسفاتاز و گلیکوژن فسفوریلاز بوده است. تریگونلین باعث افزایش گیرنده‌های انسولین در گلبول‌های قرمز خون شده و جذب گلوکز را در بافت‌های بدن بهبود می‌بخشد. نظر به این که لوزالمعده توسط آلوکسان تخریب شده است بنابراین تریگونلین توانسته است میزان گلوکز خون را از طریق مکانیسم خارج از لوزالمعده (Extraparacretic) کاهش دهد. کاهش سطح گلوکز و اثر بازدارندگی بر روی دو آنزیم عمده متابولیسم گلوکز توسط تریگونلین، می‌تواند نویدبخش تولید دارویی جدید برای درمان دیابت باشد [۳۱].

در تحقیقی دیگر استفاده از تریگونلین و اسید نیکوتینیک در موش‌های غیرچاق مبتلا به دیابت نوع II، باعث بهبود تحمل گلوکز شده است. در این تحقیق سطح خونی انسولین موش‌ها، ۱۵ دقیقه بعد از تجویز خوراکی با تریگونلین افزایش و به تدریج تا دو ساعت بعد کاهش یافت. اما در مقابل آن برای موش‌های شاهدهی که تریگونلین دریافت نکردند، سطح انسولین به تدریج بعد از دو ساعت افزایش یافت که نشان می‌دهد تریگونلین می‌تواند باعث بهبود مقاومت به انسولین شود. سطح تری‌گلیسرید سرم و کبد نیز در موش‌هایی که تریگونلین و اسید نیکوتینیک دریافت کردند، پایین‌تر از موش‌های شاهد بود. همچنین در موش‌های دریافت‌کننده تریگونلین و اسید نیکوتینیک، فعالیت برخی از آنزیم‌های کبدی کمتر و فعالیت بیشتر آنزیم کارنیتین پالمیتیل ترانسفراز

استروژن گیاهی (فیتواستروژن)

تریگونلین مانند یک سیگنال و نشانگر زیستی عمل می‌کند، به طوری که عملکرد زیستی آن را می‌توان موردسنجش قرار داد. در هند از این ماده برای درمان مشکلات دوران یائسگی زنان استفاده می‌شود. در یک مطالعه از سلول‌های کشت شده سینه (MCF-7) که حساس به استروژن می‌باشند استفاده شد و اثر این ترکیب بر قابلیت تکثیر این سلول‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که تریگونلین باعث تکثیر سلول‌های MCF-7 شده و حتی در دوزهای پایین در حد ۱۰۰ پیکومول بر لیتر (pmol/L , $p=0.03$) رشد سلول‌ها بسیار افزایش یافته است. نتایج نشان داد که تریگونلین رشد سلول‌های MCF-7 سینه را از طریق گیرنده استروژنی افزایش می‌دهد و به عنوان یک استروژن طبیعی عمل می‌کند [۳۸].

در تحقیق دیگری، فعالیت استروژنی تریگونلین بر روی موش‌های بارداری بررسی شد. در روزهای ۷ - ۱ بارداری مقدار ۷۵ میلی گرم بر کیلوگرم تریگونلین به موش‌ها داده شد. سپس در روز دهم لاپاراتومی انجام و تعداد جنین‌ها شمارش شد. محل برش بخیه شده و پس از مدتی محل جراحی بهبود یافت. بعد از ۲۱ روز تعداد نوزاد موش‌ها شمارش شد. تفاوت قابل توجهی بین تعداد جنین‌ها و نوزادان در مقایسه با شاهد وجود نداشت که نشان می‌دهد تریگونلین ماده‌ای بی‌ضرر در طی بارداری برای موش‌ها می‌باشد [۳۹].

تأثیر بر اعصاب شنوایی

در یک مطالعه هونگ و همکاران [۴۰] گزارش کردند که تریگونلین قهوه می‌تواند با تغییر آستانه شنوایی و کاهش آسیب اثر بیماری شنوایی - دیابتی، از اختلال شنوایی در بیماران جلوگیری کند. تریگونلین یک ماده بسیار فعال با قدرت باززایی قوی در اعصاب و سیناپس‌ها است. بنابراین به نظر

(Carnitine palmitoyl transferase) کبد و گلوکوکیناز (Glucokinase) مشاهده شد و به نظر می‌رسد که تنظیم فعالیت این آنزیم‌ها توسط تریگونلین و اسید نیکوتینیک رابطه نزدیکی با جلوگیری از مهار تری‌گلیسرید و پیشرفت بیماری دیابت دارد [۳۲].

در چندین آزمایش انجام شده درباره سنجش اثر تریگونلین بر سطح گلوکز خون در انسان مشخص شد که مصرف تریگونلین به طور قابل توجهی سطح گلوکز و انسولین را ۱۵ دقیقه بعد از تست تحمل گلوکز در مقایسه با دارونما کاهش داد. نتایج این تحقیقات نشان دادند که تریگونلین پاسخ اولیه سطوح گلوکز و انسولین را در تست تحمل گلوکز کاهش می‌دهد [۳۳]. اما در تحقیقی دیگر، به موش‌های بزرگ آزمایشگاهی دیابت شده توسط آلوکسان (Alloxan-induced diabetes)، تریگونلین با دوز ۲۵۰ تا ۱۰۰۰ میلی گرم در کیلوگرم از راه خوراکی داده شد و مشخص شد که تریگونلین اثر ملایم و زودگذری را بر آنها دارد [۳۴].

اثر ضدسرطان

اثر تریگونلین روی تکثیر و تهاجم سلول‌های سرطانی در کشت بافت لاین AH109A سلول‌های سرطانی کبد موش نشان داد که نیاسین و تریگونلین در غلظت‌های ۴۰ - ۲/۵ میکروگرم، مانع تهاجم سلول‌های سرطانی کبد شده اما بر تکثیر سلول‌ها تأثیری ندارند [۳۵].

اثر ضد میکروبی

تریگونلین خواص ضد میکروبی در مقابل باکتری‌های گرم مثبت دارد و در غذاها می‌توان از آن به عنوان نگهدارنده طبیعی برای کنترل و مهار رشد باکتریایی استفاده کرد [۳۶]. همچنین تریگونلین بازدارنده رشد باکتری *Streptococcus mutans* می‌باشد که عامل ایجاد پوسیدگی دندان در انسان است [۳۷].

می‌رسد که تریگونلین ممکن است با باززایی آکسون‌ها و سیناپس‌ها باعث تعدیل بروز فاکتورهای رشد اعصاب در بیماری اعصاب شنوایی ناشی از محرک پیرودوکسین شود. غلظت بالای پیریدوکسین یا ویتامین B₆ یکی از عوامل ایجاد بیماری اعصاب شنوایی محیطی است. در تحقیقی دیگر روی مدل بیماری اعصاب شنوایی موش، تأثیر تریگونلین قهوه مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان داد که تریگونلین به عنوان ماده اصلی ترکیب قهوه می‌تواند تأثیر مثبت بر بهبود بیماری اعصاب شنوایی ناشی از پیریدوکسین داشته باشد [۴۰]. تریگونلین همچنین در بهبود تشکیل نرون‌ها در سلول‌های نوروبلاستوما اهمیت فراوان دارد و با باززایی آکسون‌ها و دندریت‌ها به درمان اختلال حافظه نیز کمک می‌کند [۴۱].

جلوگیری از تجمع بتائین گلايسين در کشت سلولی بافت کلیه

در یک آزمایش کشت بافت، استفاده از مقدار زیاد تریگونلین (۲۵۰ میکرومول بر لیتر) در شرایط فشار اسمزی بالای (Hypertonic) محیط کشت، باعث جلوگیری از تجمع بتائین گلايسين $[(CH_3)_3N+CH_2CO_2^-]$ در سلول‌های کلیه سگ شد [۴۲]. بتائین گلايسين تجمع یافته در بافت داخلی کلیه، برای تنظیم فشار اسمزی بالای محیط در مقابل دنا توره شدن اوره در پستانداران به کار می‌رود. تریگونلین یک نوع مولکول بتائین است که دارای چهار بخش آمونیوم (R_4N^+) و یک بخش کربوکسیلات (CO_2^-) است [۲].

تولید تریگونلین در کشت درون شیشه

بررسی عصاره‌های کشت کالوس ریشه شنبلیله نشان داد که در حضور ATP و کلرید منیزیم، تبدیل اسید نیکوتیک و اس-آدنوزیل متیونین به تریگونلین تسریع می‌شود [۴۳]. کشت کالوس شنبلیله ۳-۴ مرتبه تریگونلین بیشتری از بذرها و ۱۳-۱۲ مرتبه بیشتر از ریشه‌ها و ساقه‌های این گیاه دارد. همچنین

در کشت سوسپانسیون مقدار این آکالوئید بیشتر خواهد شد. توان تولید بالا در طی واكشت (Subculture) های پی در پی کشت کالوس و سوسپانسیون برای ۸ ماه پایدار می‌ماند و با گذشت زمان تریگونلین در کشت کالوس و سوسپانسیون تجمع می‌یابد [۴۴].

در تحقیقی دیگر از کشت کالوس ۸ هفته‌ای حاصل از بذر شنبلیله بر روی محیط کشت جامد تغییر یافته تنباکو (RT) با ۱ میلی گرم در لیتر تو، فوردی کلروفونوکسی اسید استیک (2, 4-Dichlorophenoxyacetic acid)، مقدار ۴/۵ درصد تریگونلین تولید شد. با افزودن ۰/۵ تا ۱ میلی گرم اسید نیکوتیک، مقدار تریگونلین به ترتیب به ۵/۰۱ و ۵/۲۵ درصد افزایش یافت [۴۴]. مقایسه مقدار تریگونلین توسط رادوان و کوکیت [۴۵] برای بذرها، ریشه‌ها و سرشاخه‌ها در کشت بافت آنها انجام شده است. ابتدا ریزنمونه‌ها در معرض غلظت‌های بالای تو، فور-دی، اسید ایندول استیک، اسید ایندول پروپیونیک، اسید نفتالیک استیک، جیبرلین و کینتین بررسی شدند و مشخص شد که استفاده از اکسین (ها) برای نمو کالوس مناسب‌تر است. انجام شوک‌های هورمونی به مدت ۱ ساعت به طور قابل توجهی توانست رشد کالوس را تحریک کند. با وجود این که استفاده از تو، فوردی، اسید ایندول استیک، اسید ایندول پروپیونیک، اسید نفتالیک استیک (۱۰ میلی گرم در لیتر) باعث افزایش مقدار تریگونلین شد، اما هورمون‌های جیبرلین (۱ میلی گرم در لیتر) و کینتین (۲ میلی گرم در لیتر) اثرات مشخصی نداشتند. محیط کشت B₅ گامبورگ (Gamborg) که شامل ۳ گرم در لیتر هیدرولیزات کازئین، ۲ گرم در لیتر مخمر و ۴۰ گرم در لیتر ساکارز بود به عنوان محیط رشد استفاده شد. کالوس‌های چهار هفته‌ای شنبلیله، ۱۵/۶ میلی گرم در گرم وزن خشک تریگونلین تولید کرد که ۳-۴ مرتبه بیشتر از بذر و ۱۸-۱۲ مرتبه بیشتر از ریشه‌ها و ساقه‌های گیاهان والد بود. از کشت‌های سوسپانسیون

۴ و ۶ هفته‌ای به ترتیب ۳۸/۲ و ۴۴/۲ میلی گرم در گرم وزن خشک تريگونلین، تولید شد که حدود ۲ برابر کشت کالوس بود. در بستر کشت جامد ۹-۱۲ درصد تريگونلین پخش و در کشت سوسپانسیون حدود یک سوم از تريگونلین در محیط مایع حل شد. بنابراین واضح است که با افزایش خروج این ترکیب از محل ساخت آن در سلول‌های درون محیط کشت، مقدار بیشتری از آن ساخته می‌شود. محیط‌های کشت حاوی ۵۰ میلی گرم در لیتر اسید نیکوتینیک نسبت به محیط کشت دارای ۱ میلی گرم از این ماده زمینه‌ای، دارای مقدار تريگونلین بیشتری بودند. در عین حال، نسبت آلکالوئید آزاد شده درون محیط کشت مایع با حداقل و حداکثر اسید نیکوتینیک از ۳۱ درصد به ۳۷ درصد افزایش می‌یابد [۴۶]. امروزه در کشت‌های سلولی نگرش جدیدی برای تجمع سریع‌تر متابولیت‌های ثانویه ارایه می‌شود که با کاهش زمان مورد نیاز برای به دست آوردن کارایی محصول همراه است. الکل سالیسیلیک و اسید سالیسیلیک ترکیبات اساسی سالیسیلات و گروه مهمی از ترکیبات دارویی هستند. مشاهده شده است که کاربرد این ماده، بروز ژن‌های مربوط به مکانیسم دفاعی را تحریک کرده و حفاظت جزیی در مقابل پاتوژن ایجاد می‌کند. گزارش شده است که اسید سالیسیلیک نقش مهمی در ایجاد مقاومت به بیماری در گیاه تنباکو دارد. در این تحقیق کالوس‌های دوماهه شنبلیله با دوزهای مختلف اسید سالیسیلیک در بستر کشت تیمار شدند و نتایج نشان داد که استفاده از اسید سالیسیلیک در محیط کشت سوسپانسیون کالوس‌های شنبلیله، باعث افزایش دوبرابری تولید تريگونلین در دوز ۰/۰۲۵ میلی مول بر لیتر نسبت به شاهد شده است [۴۷].

نقش متابولیکی تريگونلین در گیاهان

اعمال فیزیولوژیکی مختلفی برای تريگونلین در گیاهان ثبت و ارایه شده است، اما درباره بیوستز و متابولیسم این

ترکیب کمتر بحث شده است. اولین بار، تريگونلین (ان-متیل نیکوتین آمید) به دلیل اهمیت در تأثیر بر مرحله G_2 (مرحله‌ای مابین انتهای مرحله سنتز و آغاز مرحله میتوز در چرخه سلولی است) در چرخه سلولی واقع در نوک ریشه گونه‌های گیاهی مورد توجه زیست‌شناسان قرار گرفت. بیشتر از ۲۰ سال است که تريگونلین به عنوان یک هورمون گیاهی معرفی شده است و تحقیقات بعدی مشخص کرد که اثر تريگونلین تنها به تنظیم چرخه سلولی محدود نمی‌شود و واکنش‌های گوناگونی را در گیاهان تنظیم می‌کند [۴۸] که در ذیل به برخی آنها اشاره می‌شود:

تنظیم چرخه سلولی

ایوانز و همکاران [۴۹] نشان دادند که تريگونلین موجود در لپه‌های نخود سبز باعث افزایش زمان توقف در مرحله G_2 چرخه سلولی مرستم‌های ریشه و ساقه می‌شود. ثابت شده است که تريگونلین حتی در مقادیر اندک (10^{-7} مول بر لیتر) نیز در این مکانیسم مؤثر می‌باشد. تريگونلین در ابتدای جوانه‌زنی بذرها به قسمت‌های دیگر گیاهچه منتقل می‌شود. این واقعیت که تريگونلین منتقل شده می‌تواند جایگزین تريگونلین لپه‌ها در روند توقف G_2 شود و از سوی دیگر نیز ارتباط بین مقدار تريگونلین گیاه با نسبت سلول‌های متوقف شده در G_2 ، نشان می‌دهد که تريگونلین می‌تواند مانند یک هورمون گیاهی عمل کند [۵۰]. مستندات جدیدتر نشان می‌دهد که تريگونلین با اتصال رپلیکون (مرحله‌ای مابین انتهای مرحله سنتز و آغاز مرحله میتوز در چرخه سلولی است) ها در طی فاز S چرخه سلولی، به عنوان تنظیم کننده چرخه سلولی عمل می‌کند [۵۱]. در آزمایشی بر روی گیاهچه‌های کاهو، میانگین اندازه رپلیکون در گیاهچه‌های تیمار شده با ۳ میلی مول تريگونلین، ۲/۵ برابر بلندتر از گیاهان شاهد بود. تريگونلین همچنین باعث افزایش زمان فاز S و چرخه سلولی

دارد. علاوه بر این حضور همزمان تریگونلین در لگوم میزبان و نیز ژن‌های تجزیه کننده مشابه آن در مگاپلاسمید pSym ریزوبیوم نشان می‌دهد که تریگونلین به عنوان ماده غذایی توسط نژادهای ریزوبیومی (Rhizobial strain) استفاده می‌شود [۵۳]. این خصوصیت ممکن است برای ماندگاری موجودات ریزوسفر، افزایش کارایی آلودگی گیاه با باکتری و نیز به عنوان نشانه‌ای در ابتدای مراحل کلون‌سازی گیاهچه مفید باشد [۵۴]. نتایج یک تحقیق در محیط کشت گیاه کهور *Prosopis laevigata* Willd که با اسپورهای قارچ *Gigaspora rosea* Nicol. & Schenck تلقیح شده بود، نشان داد میزان تریگونلین در بخش‌های هوایی گیاه با یا بدون قارچ مزبور ثابت بوده اما میزان آن در ریشه‌ها و با وجود قارچ ۱/۸ برابر افزایش می‌یابد. تریگونلین ممکن است عامل تنظیمی در مراحل ابتدایی استقرار قارچ همزیست در گیاه کهور باشد [۵۵].

تنش‌های اکسیداتیو و فرابنفش

برگلاند [۵۶] اظهار می‌کند که نیکوتین آمید بخش مهمی از زنجیره انتقال پیام در گیاهان در پاسخ به شکستگی DNA، به ویژه در ارتباط با تنش‌های اکسیداتیو می‌باشد. در سلول‌های تحت تنش، نیکوتین آمید در نتیجه فعالیت آنزیم هسته‌ای پلی‌ای دی پی ریبوز پلیمراز (PADPRP) آزاد می‌شود. PADPRP در اثر انواع تنش‌های منجر به شکستگی مسیر DNA، شامل تنش اکسیداسیون، تنش اشعه فرابنفش و مواد جهش‌زا، فعال می‌شود. فعالیت این آنزیم در ژن رخ نمی‌دهد، بلکه از طریق برهم‌کنش آنزیم و DNA آسیب دیده فعال می‌شود. این آنزیم پلیمرهایی از ADP-Rib را می‌سازد که به پروتئین‌های متصل به DNA پیوسته هستند. ADP-Rib که در این مرحله مصرف می‌شود از NAD تامین می‌شود و برگلاند [۵۶] عقیده دارد که نیکوتین آمید و تریگونلین به عنوان محرک‌های قوی متابولیسم دفاعی در گیاهان، شامل متابولیسم

و نیز کاهش طول ریشه اولیه شد. فرضیه مازوکا و همکاران [۵۱] این است که عدم فعالیت رپلیکون پیش زمینه افزایش زمان فاز S و بازدارندگی رشد می‌باشد. همچنین، تیمار گیاه با تریگونلین باعث افزایش ۱/۶ برابری شاخه‌ای شدن رپلیکون نسبت به گیاه شاهد شد. روند سریع‌تر شاخه‌ای شدن در رپلیکون‌های بلندتر، هماهنگ با همبستگی بسیار مثبتی است که بین این روند و اندازه رپلیکون در گیاهان عالی غیرخوشاوند وجود دارد. همچنین مازوکا و همکاران [۵۲] توسط ردیابی تیمیدین (Thymidine) نشاندار شده در هستک متوجه شدند که تیمار گیاهان با تریگونلین باعث بزرگی و سنگینی هستک در سلول این گیاهان می‌شود. این تغییرات هستک رابطه مشخصی با مقادیر مختلف تریگونلین دارد. چون به دنبال دوره بازسازی پس از تنش خشکی، اندازه هستک به سرعت کاهش می‌یابد. نتایج نشان می‌دهد که تریگونلین نقش خود را در تغییرات هستک، از طریق ساخت پروتئین‌های جدید اعمال می‌کند چون این تغییرات در ریشه‌های تیمار شده با تریگونلین، همراه با تغییرات در الگوی پروتئینی گیاه می‌باشد.

تشکیل گره‌های (Nodulation) ریشه‌ای در لگوم‌ها

تریگونلین در محدوده وسیعی از گونه‌های گیاهی به ویژه در بذرها و ریشه گیاهان خانواده لگوم به وفور وجود دارد. این ترکیب در مواد مترشحه از ریشه لگوم‌ها وجود دارد و نسخه برداری ژن گره‌سازی (Nod) را در ریزوبیوم با فعال کردن پروتئین تنظیمی NodD₂ تحریک می‌کند. به نظر می‌رسد که تریگونلین مانند دیگر متابولیت‌های ثانویه گیاهی (از جمله ترکیبات فنولیک) عملکردی چندگانه هم در گیاه و هم در میکروارگانیسم‌های همزیست با گیاه دارد. برخی عقیده دارند که تجمع تریگونلین در لگوم میزبان در اولین مراحل جوانه‌زنی بذر رخ می‌دهد و در برهم کنش ابتدایی گیاه — باکتری نقش

افزایش ۵ برابری پرولین و ۲ برابری تریگونلین را بعد از القای تنش شوری داشته است. تحقیقات بیشتر برای مقایسه نحوه اثر تریگونلین و تنظیم کننده‌های اسمزی دیگر (مانند پرولین و بتائین گلیسین) بر پارامترهای چرخه سلولی در مریستم‌های ریشه کشت شده نخودسبز، نشان داد که غلظت‌های 10^{-4} تا 10^{-7} مول بر لیتر تریگونلین، باعث افزایش مقدار مولکول‌های خاص هسته‌ای در مرحله G_2 می‌شود، در حالی‌که بتائین گلیسین فقط اندکی در بهبود تجمع این مواد در G_2 مؤثر بوده و پرولین بی‌اثر است. این نتایج ثابت می‌کند که نحوه اثر تریگونلین بر چرخه سلولی منحصر به فرد است و تریگونلین می‌تواند نقش تنظیم‌کننده اسمزی را در گیاهان تحت تنش شوری ایفا کند. بررسی میزان تریگونلین گیاه سویا در شرایط تنش شوری نشان داده است که اکثر ژنوتیپ‌های سویا که در معرض تنش شوری و کم آبی هستند و یا با این شرایط سازگار شده‌اند، مقدار تریگونلین در برگ‌های جوان گیاه به طور قابل توجهی افزایش یافته و سپس در مرحله زایشی با رشد غلاف و رسیدن بذر، کاهش می‌یابد [۴۸].

رابطه بین کارآیی تولید گره و تثبیت نیتروژن در شرایط تنش رطوبت، بستگی به مرحله رشد گیاهان دارد. تنش خشکی در طی رشد رویشی، تولید گره و تثبیت نیتروژن را بیشتر از مرحله زایشی تحت تأثیر قرار می‌دهد. تعداد اندک گره‌های روی ریشه قادر به تامین نیتروژن مورد نیاز گیاه نبوده و در نتیجه گیاه برای رشد بهتر متکی به نیتروژن خاک می‌باشد. اصلاح محصول برای تحمل خشکی مسأله بحرانی برای تولید محصول در آینده است. در گیاهان، تریگونلین به عنوان یک متابولیت دفاعی در واکنش به کمبود آب افزایش می‌یابد و نتیجه آن کاهش تعداد گره‌ها و عملکرد است. برای جلوگیری از این کاهش بهتر است از ریزوبیوم‌ها استفاده شود. فعالیت ریزوبیوم‌های همزیست به گیاهان کمک می‌کند که عملکرد را به ویژه در شرایط آبیاری کامل بهبود دهند. نتایج تحقیقی نشان

گلوتاتین و تجمع ترکیبات دفاعی ثانویه، به کار می‌روند. کالین و همکاران [۵۷] پی‌بردند که اشعه قوی فرابنفش باعث افزایش قابل توجه در مقدار نیکوتین آمید، تریگونلین و گلوتاتین اکسید شده کل در برگ‌های نخود سبز می‌شود. آنها نتیجه گرفتند که تغییر مقدار تعیین شده نیکوتین آمید و تریگونلین در واکنش به اشعه فرابنفش زمانی رخ می‌دهد که تابش به اندازه کافی تنش‌زا باشد. به این ترتیب، نیکوتین آمید و متابولیت‌های آن (به خصوص تریگونلین) به عنوان ناقل پیام در واکنش گیاهان به تنش اکسیداتیو عمل می‌کند و آنزیم پلی‌مراز پلی (ADP-Rib) نقش مهمی در تحریک متابولیسم دفاعی دارد [۵۷].

متیله کردن DNA

ثابت شده است که اثرات فیزیولوژیکی تریگونلین و دیگر ترکیبات چهارآمونومی در گیاهان در طی متیله کردن DNA رخ می‌دهد. تریگونلین، کولین و بتائین دارای نقش عمده و فعالی در واکنش‌های متیلاسیون گیاهی می‌باشند [۴۸]. در مورد تریگونلین، برگ‌لاند [۵۶] بیان می‌کند که واکنش آمین‌زدایی نیکوتین آمید و تشکیل اسید نیکوتینیک با متیله کردن اسید نیکوتینیک به تریگونلین دنبال می‌شود، و اس-آدنوزیل-متیونین به عنوان عامل دهنده متیل در متیلاسیون DNA، به کار می‌رود. چون متیله نمودن DNA به طور کلی با نسخه‌برداری DNA پیوسته است، این عمل نقش واسطه در اثرات تریگونلین بر روی چرخه سلولی دارد.

تنش شوری و خشکی

بسیاری از گیاهان در واکنش به مقدار زیاد نمک در محیط، تنظیم‌کننده‌های اسمزی مانند گلیسین بتائین، پرولین و تریگونلین را در خود جمع می‌کنند تا از هدر رفتن آب گیاه جلوگیری کنند. ترامونتانو و ژوو [۵۸] پی‌بردند که گیاه یونجه

داد تنش خشکی در گیاه بادام زمینی سبب افزایش غلظت تريگونلین در ژنوتیپ‌های مختلف بادام زمینی در آبیاری کم در مقایسه با شرایط آبیاری کامل شده است [۵۹].

واکنش شب‌تنجشی (Nyctinasty) برگ (شب‌خسبی برگ)

در آزمایشگاه دانشگاه یودا (Masahiro Ueda Osaka University) در ژاپن، مطالعات متعددی بر روی عصاره‌های برگ‌ی جهت تعیین مواد و فاکتورهای مؤثر در مکانیسم تحریک بسته شدن برگ در گونه‌های مختلف گیاهی دارای این مکانیسم انجام شده است. در این راستا، تريگونلین به عنوان یک ماده فعال زیستی برای واکنش شب‌تنجشی از *Aeschynomene indica* ایزوله شد. بررسی‌ها نشان داد که ۰/۱ میکرومول بر لیتر از این ترکیب برای بسته شدن برگ گیاه مذکور در طول روز کافی بود اما در گونه‌های دارای مکانیسم حرکت خواب، مانند *Cassia mimosoides* و *Mimosa pudica* چندان مؤثر نبود. تريگونلین با اسید ایندول استیک رقابت می‌کند که در مکانیسم باز شدن برگ مؤثر است. به نظر می‌رسد که تريگونلین ممکن است درگیر در تنظیم فعالیت‌های ساعت بیولوژیکی و ریتم سیرکادین (Circadian rhythm) (ریتم خواب که همراه باز و بسته شدن برگ است) در برخی از گیاهان مانند *A. indica* باشد [۴۸].

شناسایی، استخراج و سنتز تريگونلین به روش‌های آزمایشگاهی

الف - شناسایی و استخراج تريگونلین به روش اسپکتروفتومتری اشعه فرابنفش و HPLC

چندین روش برای استخراج و تعیین مقدار تريگونلین ارائه شده است که بیشتر آنها براساس یک مرحله مشتق‌گیری عمل می‌کنند. مانند اسپکتروفتومتری اشعه فرابنفش، اسپکترومتری جرمی، HPTLC با تعیین اشعه فرابنفش، HPLC با تعیین

اشعه فرابنفش شامل روش‌هایی با مشتق‌گیری با ۲- نفتاسیل سولفونات تری‌فلورومتان یا فنیل‌ایزوتیوسیانات، همراه HPLC با MS و الکتروفورز موین با تعیین اشعه فرابنفش با استر پی برموفناسیل کار شده است. این روش‌ها هم برای نمونه‌های گیاهی و هم حیوانی استفاده شده است [۶۰، ۶۱].

برای تعیین و ارزیابی مقدار آلکالوئید تريگونلین به روش اسپکتروفتومتری فرابنفش (UV)، پودر نمونه‌های تهیه شده را به میزان یک گرم به دقت توزین و با یک گرم اکسید منیزیم و ۵۰ میلی‌لیتر آب مخلوط کرده و به مدت ۲۰ دقیقه در بن‌ماری با دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد قرار می‌دهیم. سپس آن‌را به حجم ۱۰۰ میلی‌لیتر رسانده و پس از صاف کردن، جذب نوری نمونه‌ها را در مقابل نمونه شاهد در طول موج ۲۶۸ نانومتر می‌خوانیم و با استفاده از منحنی استاندارد تريگونلین، مقدار آن‌را در نمونه‌های مجهول تعیین می‌کنیم. بر اساس گزارش روش‌های فارماکوپه‌ای طول موج بهینه برای اندازه‌گیری تريگونلین ۲۶۸ نانومتر و برای اندازه‌گیری اسید نیکوتینیک ۲۶۴ نانومتر می‌باشد [۶۰، ۶۱].

امروزه روش HPLC به عنوان روشی رایج، جایگزین روش سنجش اسپکتروفتومتری شده است. مثلاً در گیاه قهوه، دانه‌های آن را از مناطق مختلف جمع‌آوری و پودر می‌کنند و سپس در فلاسک‌های پلی‌اتیلن نگهداری می‌کنند. قبل از آنالیز، نمونه‌ها را باید در دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد خشک کرد تا وزن آن ثابت شود. برای تهیه محلول‌های سنجش تريگونلین، سه گرم از نمونه خشک شده با آب گرم ۸۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱ ساعت ریفلاکس (Reflux is a technique of vapors and the condensation involving the return of this condensate to the system from which it originated) شده سپس این عصاره را صاف کرده و با آب مقطر به حجم ۲۵۰ میلی‌لیتر می‌رسانیم. محلول حاصل به صورت ۱:۵ حجمی/حجمی رقیق شده و ۳ میلی‌لیتر از آن پس از عبور از صافی با قطر ۰/۴۵ میکرومتر به دستگاه HPLC با ستون C₁₈ تزریق می‌شود. قابل ذکر است که فاز متحرک شامل

ج - سنتز به روش اسید سولفات تریگونلین

در یک بالون یک لیتری سه دهانه که مجهز به یک همزن مکانیکی است، ۲۴/۶ گرم اسید نیکوتینیک (۰/۳ مول) و ۳۸ گرم دی‌متیل سولفات (۰/۳ مول) ریخته و به مدت ۴ ساعت در دمای ۱۳۰ درجه سانتی‌گراد قرار می‌دهند. جرم غلیظ به دست آمده را بعد از سرد شدن در ۲۰۰ میلی‌لیتر آب و ۱ میلی‌لیتر اسید سولفوریک ۱۰ نرمال حل کرده تا متیل استر تریگونلین هیدروژن سولفات تجزیه شود. این ترکیب تبخیر شده تا شربت غلیظی به حجم ۶۰ میلی‌لیتر ایجاد شود. به این غلظت ۲۰۰ میلی‌لیتر الکل داغ اضافه کرده و همراه با ذغال فعال آن را جوشانده تا بی‌رنگ شود و سپس آن را صاف می‌کنند. مایع صاف شده را در سرما قرار می‌دهند تا متبلور شود. سپس ۲۵/۶ گرم از تریگونلین هیدروژن سولفات ($C_7H_9NO_6S$) خالص را صاف کرده و با الکل سرد و اتر شستشو می‌دهند. با اضافه کردن الکل به محلول مادر (اولیه) ۴/۷ گرم کریستال خالص به دست می‌آید. نقطه ذوب هر کدام از نمونه‌ها ۲۰۰ - ۱۹۹ درجه سانتی‌گراد است. تریگونلین هیدروژن سولفات در آب محلول است و ۱ گرم از آن به آسانی در ۱ میلی‌لیتر آب حل می‌شود [۶۲].

تشکر و قدردانی

از همکاری صمیمانه جناب آقای دکتر سعید کیان‌بخت و سرکار خانم دکتر فرحناز خلیقی‌سیگارودی قدردانی می‌شود. این پژوهش با حمایت گروه پژوهشی کشت و توسعه و گروه پژوهشی بیوتکنولوژی پژوهشکده گیاهان دارویی جهاد دانشگاهی در کرج انجام شده است.

اسید کلریدریک ۲ میلی‌مول بر لیتر آب (pH=3) و سرعت جریان ۱ میلی‌لیتر بر دقیقه می‌باشد [۶۱].

برای تهیه استاندارد، پودر آن را پس از اندازه‌گیری دقیق در ۵ بالن ژوژه جداگانه ریخته و جهت تهیه غلظت‌های مناسب (۰/۱، ۰/۲، ۰/۵، ۰/۷ و ۱ میلی‌گرم در میلی‌لیتر) با آب به حجم رسانده و در ادامه به کمک دستگاه اولتراسونیک کاملاً انحلال صورت خواهد گرفت و پس از فیلتراسیون با فیلتر میکرونی مخصوص از هر کدام از محلول‌های به دست آمده ۴ نمونه داخل دستگاه خودکار (Autosampler) تزریق قرار خواهد گرفت. از روی مساحت زیرمنحنی به دست آمده بر حسب غلظت، منحنی کالیبراسیون برای نمونه‌های استاندارد تریگونلین به طور مجزا رسم می‌شود. سپس از روی فرمول رگرسیون ($y=ax+b$) مقادیر مجهول در نمونه‌ها محاسبه می‌شود [۶۰].

ب- سنتز به روش هیدروکلراید تریگونلین

۱۰ گرم اسید نیکوتینیک و ۱۲ گرم متیل یدید را با ۱۵ میلی‌لیتر متانول خشک در یک بطری ۳۰۰ میلی‌لیتری مخلوط کرده و به مدت ۳ ساعت در دمای ۱۵۰ درجه سانتی‌گراد در اتوکلاو حرارت داده می‌شود. سپس محصول به دست آمده را در آب حل کرده و مقدار زیادی اکسید نقره آبدار به آن اضافه می‌شود. مایع حاصل را صاف کرده و با ۷ میلی‌لیتر اسید کلریدریک غلیظ مخلوط کرده که بعد از تبخیر، یک توده کریستالی آبدار به دست می‌آید. به این جرم کریستالی، ۳۰۰ میلی‌لیتر الکل ۹۰ درصد داغ اضافه کرده و یک شب در یخچال قرار می‌دهند تا کلرید تریگونلین ($C_7H_8NO_2Cl$) به صورت کریستال جدا شود. رسوب حاصل با الکل سرد و اتر شستشو داده و در نهایت کلرید تریگونلین با نقطه ذوب ۲۵۸-۲۵۹ درجه سانتی‌گراد حاصل می‌شود. با تغلیظ محلول مادر (اولیه)، ۲ گرم دیگر فرآورده خالص تولید می‌شود [۶۲].

1. Qavami N, Mehrafarin A, Naghdi Badi H and Qaderi A. Survey of trigonelline, a secondary metabolite in plants. 1th Iranian Congress on Herbal Drugs. Shahre kord, Iran. 2001, 346 p.
2. Zeiger E. Trigonelline; Review of Toxicological Literature. Ph.D. Thesis. National Institute of Environmental Health Sciences. North Carolina, USA. 1997, 21 p.
3. Yuyama S and Suzuki T. The excretion of N'-methyl-2-pyridone-5-carboxylic acid and related compounds in human subjects after oral administration of nicotinic acid, trigonelline, and N'-methyl-2-pyridone-5-carboxylic acid. *Adv. Exp. Med. Biol.* 1991; 294: 475 - 9.
4. Yuyama S and Kawano Y. Urinary excretion of N'-methyl-2-pyridone-5-carboxylic acid and the fate of remaining of trigonelline. *Adv. Exp. Med. Biol.* 1996; 398: 599 - 603.
5. Taguchi H, Sakaguchi M and Shimabayashi Y. Trigonelline content in coffee beans and the thermal conversion of trigonelline into nicotinic acid during the roasting of coffee beans. *Agric. Biol. Chem.* 1985; 49 (12): 3467 - 72.
6. Ito Y, Suzuki T, Shirai T and Hirano T. Presence of cyclic betaines in fish. *Comp. Biochem. Physiol.* 1994; 199B (1): 115 - 24.
7. Carter EGA and Carpenter KJ. Trigonelline not a metabolite of bound niacin from cereals. *Fed. Proc.* 1981; 40 (3): 36 - 40.
8. Ashihara H, Deng W and Nagai C. Trigonelline biosynthesis and the pyridine nucleotide cycle in *Coffea arabica* fruits: Metabolic fate of [*carboxyl*-¹⁴C]nicotinic acid riboside. *Phytochemistry Letters* 2011; 4 (2): 158 - 68.
9. Tramontano WA, McGinley PA, Ciancaglini EF and Evans LS. A survey of trigonelline concentrations in dry seeds of the Dicotyledoneae. *Environ. Exp. Bot.* 1986; 26 (3): 197 -205.
10. Viani R and Horman I. Thermal behavior of trigonelline. *J. Food Sci.* 1974; 39 (6): 1216 - 7.
11. Anthoni U, Christophersen C, Hougaard L and Nielsen PH. Review: Quaternary ammonium compounds in the biosphere—an example of a versatile adaptive strategy. *Comp. Biochem. Physiol.* 1991; 99B (1): 1 - 18.
12. Fung VA, Cameron TP, Hughes TJ, Kirby PE and Dunkel VC. Mutagenic activity of some coffee flavor ingredients. *Mutat. Res.* 1988; 204: 219 - 28.
13. Wu X, Skog K and Jägerstad M. Trigonelline, a naturally occurring constituent of green coffee beans behind the mutagenic activity of roasted coffee. *Mutat. Res.* 1997; 391: 171 - 7.
14. Zheng XQ and Ashihara H. Distribution, biosynthesis and function of purine and pyridine alkaloids in *Coffea Arabica* seedlings. *Plant Sci.* 2004; 166: 807 - 13.
15. Joshi JG, Handler P. Biosynthesis of trigonelline. *J. Biol. Chem.* 1960; 235: 2981 - 3.
16. Upmeyer B, Gross W, Koster S and Barz W. Purification and properties of S-adenosylmethionine: nicotinic acid-Nmethyltransferase from cell suspension cultures of *Glycine max* L. *Arch. Biochem. Biophys.* 1988; 262: 445 - 54.
17. Taguchi H, Nishitani H, Okumura K, Shimabayashi Y and Iwai K. Biosynthesis and metabolism of trigonelline in *Lemna paucicostata*. *Agric. Biol. Chem.* 1989; 53: 2867 - 71.
18. Taguchi H and Shimabayashi Y. Findings of trigonelline demethylating enzyme activity in various organisms and some properties of the enzyme from hog liver. *Biochem. Biophys. Res. Commun.* 1983; 113: 569 - 74.
19. Shimizu MM and Mazzafera P. A role for trigonelline during imbibition and germination of coffee seeds. *Plant Biol.* 2000; 2: 605 - 11.
20. Willeke U, Heeger V, Meise M, Neuhaan H,

- Schindelmeiser I, Vordemfelde K and Barz W. Mutually exclusive occurrence and metabolism of trigonelline and nicotinic acid arabinoside in plant cell cultures. *Phytochem.* 1979; 18: 105 - 10.
21. Mehrafarin A, Qaderi A, Rezazadeh Sh, Naghdi Badi H, Noormohammadi Gh and Zand E. Bioengineering of important secondary metabolites and metabolic pathways in fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.). *J. Medicinal Plants* 2010; 9 (35): 1 - 18.
22. Katoh A and Hashimoto T. Molecular biology of pyridine nucleotide and nicotine biosynthesis. *Frontiers in Bioscience* 2004; 9: 1577 - 86.
23. Revollo JR, Grimm AA and Imai SI. The NAD biosynthesis pathway mediated by nicotinamide phosphoribosyltransferase regulates Sir_2 activity in mammalian cells. *J. Biological Chem.* 2004; 279: 50754 - 63.
24. Zheng X, Hayashibe E and Ashihara H. Changes in trigonelline (N-methylnicotinic acid) content and nicotinic acid metabolism during germination of mungbean (*Phaseolus aureus*) seeds. *J. Experimental Botany* 2005; 56 (416): 1615 - 23.
25. Martinez-Villaluenga C, Kuo Y-H, Lambein F, Frias J and Vidal-Valverde H. Kinetics of free protein amino acids, free non-protein amino acids and trigonelline in soybean (*Glycine max* L.) and lupin (*Lupinus angustifolius* L.) sprouts. *Eur. Food Res. Technol.* 2006; 224: 177 - 86.
26. Bodor N and Farag HH. Improved delivery through biological membranes. II. A redox chemical drug-delivery system and its use for brain-specific delivery of phenylethylamine. *J. Med. Chem.* 1983; 26: 313 - 8.
27. Palomino E, Kessel D and Horwitz JP. A dihydropyridine carrier system for sustained delivery of 2', 3'-dideoxynucleosides to the brain. *J. Med. Chem.* 1989; 32: 622 - 5.
28. Pop E, Shek E, Murakami T and Bodor NS. Improved anticonvulsant activity of phenytoin by a redox brain delivery system I: Synthesis and some properties of the dihydropyridine derivatives. *J. Pharm. Sci.* 1989; 78 (8): 609 - 16.
29. Chikhale P and Bodor N. Improved delivery of acyclovir to the skin using a dihydrotrigonelline trigonelline redox carrier. *J. Pharm. Sci.* 1991; 80 (4): 402 - 3.
30. Ghosh A, Shieh JJ, Pan CJ, Sun MS and Chou JY. The catalytic center of glucose-6-phosphatase. HIS176 is the nucleophile forming the phosphohistidine-enzyme intermediate during catalysis. *J. Biol. Chem.* 2002; 277 (36): 32837 - 42.
31. Monago C C and Nwodo OFC. Antidiabetic Effect of Crude Trigonelline of *Abrus precatorius* Linn Seed in Alloxan Diabetic Rabbits. *J. Pharmacy Res.* 2010; 3 (8): 1916 - 9.
32. Yoshinari O, Sato H and Igarashi K. Anti-diabetic effects of pumpkin and its components, trigonelline and nicotinic acid, on Goto-Kakizaki rats. *Biosci. Biotechnol. Biochem.* 2009; 73 (5): 1033 - 41.
33. Van Dijk AE, Olthof MR, Meeuse JC, Seebus E, Heine RJ and Van Dam RM. Acute effects of decaffeinated coffee and the major coffee components chlorogenic acid and trigonelline on glucose tolerance. *Diabetes Care* 2009; 32 (6): 1023 - 5.
34. Mishkinsky JS, Goldschmied A, Joseph B, Ahronson Z and Sulman FG. Hypoglycaemic effect of *Trigonella Foenum Graecum* [sic] and *Lupinus Termis* (Leguminosae) seeds and their major alkaloids in alloxan-diabetic and normal rats. *Arch. Int. Pharmacodyn.* 1974; 210: 27 - 37.
35. Hirakawa N, Okauchi R, Miura Y and Yagasaki K. Anti-invasive activity of niacin and trigonelline against cancer cells. *Biosci. Biotechnol. Biochem.* 2005; 69 (3): 653 - 8.
36. Almeida A. Antibacterial activity of coffee extracts and selected coffee chemical compounds against enterobacteria. *J. Agricultural and Food*

Chem. 2006; 54: 8738 - 43.

37. Daglia M, Tarsi R, Papetti A, Grisoli P, Dacarro C, Pruzzo C and Gazzani G. Antiadhesive effect of green and roasted coffee on Streptococcus mutans' adhesive properties on saliva-coated hydroxyapatite beads. *J. Agric. Food Chem.* 2002; 50: 1225 - 9.

38. Yackley KM. Identification of a novel phytoestrogen: trigonelline. Ph.D. thesis. University of Texas. USA. 2008, pp: 1 - 17.

39. Aswar U, Mohan V and Bodhankar SL. Effect of trigonelline on fertility in female rats. *International Journal of Green Pharmacy* 2009; 4: 220 - 3.

40. Hong BN, Yi TH, Kim SY, and Kang TH. High-Dosage Pyridoxine-Induced Auditory Neuropathy and Protection with Coffee in Mice. *Biol. Pharm. Bull.* 2009; 32 (4): 597 - 603.

41. Tohda C, Kuboyama T and Komatsu K. Search for natural products related to regeneration of the neuronal network. *Neurosignals* 2005; 14 (1 - 2): 34 - 45.

42. Randall K, Lever M, Peddie BA and Chambers ST. Accumulation of natural and synthetic betaines by a mammalian renal cell line. *Biochem. Cell Biol.* 1996; 74: 283 - 7.

43. Antony A, Gopinathan KP, Vaidyanathan CS. Biosynthesis of trigonelline in root cultures of Fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.). *Indian J. Exp. Biol.* 1975; 13: 39 - 41.

44. Mehrafarin A, Rezazadeh Sh, Naghdi Badi H, Noormohammadi Gh and Qaderi A. A Review on Biology, Cultivation and Biotechnology of Fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.) as a Valuable Medicinal Plant and Multipurpose. *J. Medicinal Plants* 2011; 10 (37): 6 - 24.

45. Radwan SS, Kokate CK. Production of higher levels of trigonellin by cell cultures of *Trigonella foenum - graecum* than by the differentiated plant. *Planta* 1980; 147: 340 - 4.

46. Christen P. *Trigonella* species: In Vitro Culture and production of Secondary Metabolites. In Nagata T, Ebizuka Y. (eds.), Medicinal and aromatic plants (Vol.12). Biotechnology in Agriculture and Forestry 51. Springer. 2002, pp: 306 - 48.

47. Mathur L and Yadav R. Effect of salicylic acid on trigonelline production in *Trigonella foenum-graecum* L. cell suspension culture. *International Referred Research Journal.* 2011; 1 (17): 137 - 8.

48. Minorsky PV. Trigonelline: a diverse regulator in plants. *Plant Physiology* 2002; 128 (1): 7 - 8.

49. Evans LS, Almeida MS, Lynn DG and Nakanishi N. Chemical characterization of a hormone that promotes cell arrest in G₂ in complete tissues. *Sci.* 1979; 203: 1122 - 3.

50. Evans LS and Tramontano WA. Is trigonelline a plant hormone pea seedlings. *Am. J. Bot.* 1981; 68: 1282 - 9.

51. Mazzuca S, Bitonti MB, Innocenti AM and Francis D. Inactivation of DNA replication origins by the cell cycle regulator, trigonelline, in root meristems of *Lactuca sativa*. *Planta* 2000; 211: 127 - 32.

52. Mazzuca S, Bitonti MB, Pranno S and Innocenti AM. Nuclear metabolic changes in root meristem of *Lactuca sativa* induced by trigonelline treatment. *Cytobios* 1997; 89: 39 - 50.

53. Boivin C, Camut S, Malpica CA, Truchet G and Rosenberg C. *Rhizobium meliloti* genes encoding catabolism of trigonelline are induced under symbiotic conditions. *Plant Cell.* 1990; 2: 1157 - 1170.

54. Boivin C, Barran LR, Malpica CA and Rosenberg C. Genetic Analysis of a Region of the *Rhizobium meliloti* pSym Plasmid Specifying Catabolism of Trigonelline, a Secondary Metabolite Present in Legumes. *Journal of Bacteriol.* 1991; 173 (9): 2809 - 17.

55. Rojas-Andrade R, Cerda-García-Rojas CM, Frías-Hernández JT, Dendooven L, Olalde-Portugal V and Ramos-Valdivia AC. Changes in the concentration of trigonelline in a semi-arid leguminous plant (*Prosopis laevigata*) induced by an arbuscular mycorrhizal fungus during the pre symbiotic phase. *Mycorrhiza* 2003; 13 (1): 49 – 52.
56. Berglund T. Nicotinamide, a missing link in the early stress response in eukaryotic cells - a hypothesis with special reference to oxidative stress in plants. *FEBS Lett.* 1994; 351: 145 – 9.
57. Berglund T, Kalbin G, Strid A, Rydstrom J and Ohlsson AB. UV-B and oxidative stress-induced increase in nicotinamide and trigonelline and inhibition of defensive metabolism induction by poly (ADPribose) polymerase inhibitor in plant tissue. *FEBS Lett.* 1996; 380: 188 – 93.
58. Tramontano WA, Jouve D. Trigonelline accumulation in salt stressed legumes and the role of other osmoregulators as cell cycle control agents. *Phytochem.* 1997; 44: 1037 – 40.
59. Cho Y, Kodjoe E, Puppala N and Wood AJ. Reduced trigonelline accumulation due to rhizobial activity improves grain yield in peanut (*Arachis hypogaea* L.). *Acta Agriculturae Scandinavica, Section B - Soil & Plant Science.* 2011; 61 (5): 395 - 403.
60. Oraei H. Comparison and validate of investigation of Trigonelline amount of fenugreek seed by HPLC and spectrophotometer (UV) methods. Pharmacy thesis. Medicinal Science University of Tehran. 2009, 354 pp.
61. Martin MJ, Pablos F, Bello MA and Gonzalez AG. Determination of trigonelline in green and roasted coffee from single column ionic chromatography. *Fresenius J. Anal Chem.* 1997; 357: 357 - 8.
62. Sarett HP, Perlzweig WA and Levy ED. Synthesis and excretion of trigonelline. *FEBS Lett.* 1940; 2: 483 - 5.

